

CHARISSIMO FRATRI**D. FERDINANDO del CASTILLO et BETHENCOURT***In Palmiferae Urbis phalange**Secundae Cohortis Vice-Præfecto***COMITI DE VEGA GRANDE DE GUADALUPE***Insulae Canariensis praesumpto Signifero**Observantissimus suus Frater***PETRUS del CASTILLO et BETHENCOURT***In sui erga illum propensioris animi**monumentum***HAS PHILOSOPHICO-MORALES THESES***In Canariensi Seminario**Publico certamine ab ipso propugnandas**Obsequentissimus dedicat, consecratque.***NACTO PERMISSU:**

**Lacuna Nivariensi : apud Michaëlem Angelum Bazzanti,
Regalis Societatis Typographum.**

CHARISSIMO FRATRI

D. RENDIMANDO DEL CASTILLO DE BETHENCOURT

In Palatio Regio

Secundum Ceteris Vice-Præfecto

COMITI DE VEGA GRANDE DE GUADALUPE

Instituente Ceteris

Observantissimum

PETRO DEL CASTILLO DE BETHENCOURT

In

Præfatione

HAS PHILOSOPHICIS MORALIBUS THESIS

In

Publico examine ad ipso proponendas

Disputationibus delectis, consecratis.

FACTO PERMISSU

—————

Laeca Nivaria: sive Alibi in Regio

Regis Societas Typographica.

Quis mihi non probro verterit, et merito quidem; si cui has studiorum meorum elucubrationes consecrarem, exterum, ignotum aut longè positum Maeccenatem quaererem; earum et quidem singularium rationum oblitus, quibus hoc tibi munusculum vindicas, charissime Frater? Cum et ego probè sciam te hoc obsequij genus minimè dedignari; et tuam in studiosos quosque bonarum litterarum beneficentiam ignoret nemo, et naturalis necessitudo, et quod pluris habendum, intimus grati animi sensus suadere videbantur, nullum tibi, quicumque ille sit, praeponi deberi. Quid, quod Patre matura morte praerempto, omnes nos medio in studiorum stadio, velis, remisque (ut ajunt) destitutos, amplissima (ut tua est naturae indoles) voluntate foves, et à te omnia sperare jubes? Quid si addam (si ad haec aliquid addendum superest) illam, qua me prae omnibus et ab incunabulis est prosecutus, et prosequi non desinis, singularem benevolentiam? Quam obrem ò et praesidium et dulce decus nostrum, Ferdinande charissime, has Theses studiorum meorum primitias benignè suscipias; sic beneficiorum in me tuorum cumulum adimplebis, quibus devinctus, nulli in te diligendo facilè cedam. Vale.

THESES PHILOSOPHICO-MORALES.

I.

Cum homo anima et corpore simul junctis constet, quaedam officia circa animam, quaedam circa corpus tenetur adimplere. Haec autem omnia sunt ipsius facultatis perficere, ad finemque proprium dirigere.

II.

Iam verò facultates animae duae sunt: nempe intellectus et voluntas. Cum intellectus ad eum finem destinatus sit ut verum agnoscat, animus veris cognitionibus et homine dignis imbuendus et exornandus est. Inter has primo numerantur Religionis et morum principia: secundo cognitiones vitae institutis accommodatae. Tertio denique, eorum
stu-

studiorum notiones, quae hominum
ornamento sunt.

Ita omnes, qui ignobili otio torpent,
et nullam intellectui culturam quaerunt,
tamquam hujus legis violatores habemus.

III.

Voluntatis proprium est bonum ap-
petere, et malum aversari; ideò curan-
dum nobis est, ne ab immutabili quo-
dam ordine, quem in rebus diligendis
ratio praescribit, recedamus. Iste enim
ordo ex objecti dignitate, et excellen-
tia repetendus sit; ita ut perfectiora, et
meliora majorem sibi vindicent dilec-
tionem. Unde colligimus Deum esse su-
per omnia diligendum, quo nihil perfe-
ctius, nihil excellentius excogitari possit.

IV.

Deum diligere non possumus sine cul-
tu interno et externo, ad quem homines
teneri constantèr defendimus, et quam

obligationem certò cognoscerent, si
necessarias relationes eorum erga Deum
utpotè Creatorem, Magistrum, Benefa-
ctorem, et Patrem memoria retinerent.

V.

Si voluntas diligere debet illud,
quod verè est bonum, et aversari quod
verè est malum, reprimere tenemur
omnes affectus prayos et inordinatos,
atque etiam vitare ipsorum incitamen-
ta scilicet libros amatorios, choreas,
saltationes, et cantus lascivos, in quibus
uterque sexus omnibus illecebris suam
benevolentiam captare solet; spectacula
item theatra, qualia in aliquibus locis
repraesentantur, quaeque ad nihil aliud
conducunt, quam ad mores corrup-
pendos.

VI.

Deus animam corpori ea lege conjun-
xit, ut ejus bono et saluti consulere;

ideo debet homo curare, quantum honeste fieri potest, ut corporis vitam, integritatem, et valetudinem servet; illasque voluptates fugiat, quae corpus adversus rectorem suum animum insolentis effertant.

VII.

Ex hac lege concludimus non posse hominem mortem sibi inferre, quin actum rebellionis in Deum committat, quin ipsius jura et leges infringat, quin etiam in se ipsum crudelis habeatur.

VIII.

Nos eadem ratione ducti damnamus singularia illa certamina, quae duella nominantur, et quae propter conservationem fortunae, vel honoris suscipiuntur.

Sub auspicijs D. D. Ignatij Larena de Franchy ejusdem Facultatis Professoris. Die Julij ann. Dñi. 1600.

VESPERE.